

Analytical Classification of Maritime Rescue Contracts: Formation and Development

طبقه‌بندی تحلیلی قراردادهای نجات دریایی: تشکیل و توسعه

Amir Hossein Zalnejhad

Master of International Trade Law, Faculty of Law, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

امیرحسین زال نژاد

کارشناس ارشد حقوق تجارت بین الملل، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

amirhosseinzalnejhad676@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0001-7207-9350>

Abstract

Advances in technology and the specialization of the maritime Salvage industry have led to the use of providing various forms of service and the expansion of a variety of activities. regard to this, with the expansion of the rights and obligations of the parties, maritime Salvage Law is responsible for regulating the relations between the parties involved, regardless of the type of various maritime Salvage operations, the type of property or vessels, and so on. Legal regimes have enacted regulations at both the national and international levels, with the 1989 London Convention being one of the international regulations in this area. Maritime Salvage contracts are included in the service contracts, but the element of risk, its existence, and time of occurrence is an essential condition for the fulfillment of this contract. In this study, considering the role of maritime Slavege Law in regulating the relations between the parties, solutions such as classifying the occurrence of various types of contractual relations at the international level, utilizing the judicial procedure of courts and arbitration authorities Analysis of the impact and application of each of them in order to better develop contracts, the capacity to study lawyers and fill legal gaps were created.

Keywords: Maritime Contracts, 1989 London Convention, Lloyd's Open Form, Maritime Rescue, Common Law.

چکیده

پیشرفت تکنولوژی و تخصصی شدن صنعت نجات دریایی موجب به کارگیری شکل‌های متنوع ارائه خدمات و گسترده‌گی انواع فعالیت‌ها شد. در همین راستا با گسترش حقوق و تعهدات طرفین، حقوق نجات دریایی، وظیفه تنظیم روابط طرفین درگیر را صرف‌نظر از نوع عملیات‌های مختلف نجات دریایی، نوع اموال یا شناورها و... بر عهده دارد. رژیم‌های حقوقی در دو سطح ملی و بین‌المللی اقدام به وضع مقررات نمودند که کنوانسیون ۱۹۸۹ لندن یکی از مقررات بین‌المللی در همین حوزه می‌باشد. قراردادهای نجات دریایی در زمره قراردادهای خدمت قرار گرفته‌اند اما وجود و زمان بروز عنصر خطر شرط تحقق این قرارداد می‌باشد. در این پژوهش با توجه به نقش حقوق نجات دریایی در تنظیم روابط طرفین اقدام به ارائه راهکارهایی مانند طبقه‌بندی بروز انواع روابط قراردادی موجود در سطح بین‌المللی، بهره‌گیری از رویه قضایی محاکم و مراجع داوری و تحلیل تأثیر و کاربرد هر کدام از آن‌ها جهت تدوین هر چه بهتر قراردادها، ایجاد ظرفیت مطالعه حقوقدانان و جبران خلاءهای قانونی گردید.

واژگان کلیدی: قراردادهای نجات دریایی، کنوانسیون ۱۹۸۹ لندن، موافقتنامه عمومی نجات دریایی لویدز، نجات دریایی، حقوق عرفی.

Received: 2022/03/28 - Review: 2022/05/20 - Accepted: 2022/06/19

دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۰۱/۰۸ - بازنگری مقاله: ۱۴۰۱/۰۲/۳۰ - پذیرش مقاله: ۱۴۰۱/۰۳/۲۹